EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 17. 5. 2018
COM(2018) 305 final

VÝROČNÁ SPRÁVA KOMISIE

o výročných správach členských štátov o činnosti týkajúcej sa vývozných úverov v zmysle nariadenia (EÚ) č. 1233/2011

VÝROČNÁ SPRÁVA KOMISIE

o výročných správach členských štátov o činnosti týkajúcej sa vývozných úverov v zmysle nariadenia (EÚ) č. 1233/2011

1. Úvod:

V prílohe I k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1233/2011 zo 16. novembra 2011 o uplatňovaní určitých usmernení v oblasti štátom podporovaných vývozných úverov a o zrušení rozhodnutí Rady 2001/76/ES a 2001/77/ES[1] sa stanovuje, že členské štáty musia Komisii sprístupniť výročnú správu o činnosti v záujme zvýšenia transparentnosti na úrovni Únie. Komisia vypracuje pre Európsky parlament výročnú správu na základe týchto informácií.

Táto výročná správa sa týka kalendárneho roka 2016. Rozsah tohto postupu zahŕňa činnosti v oblasti vývozných úverov v zmysle nariadenia (EÚ) č. 1233/2011, t. j. „strednodobé a dlhodobé“ transakcie s dobou splácania dva roky alebo viac. Táto správa nezahŕňa krátkodobé transakcie[2] v oblasti vývozných úverov ani činnosti realizované určitými agentúrami pre vývozné úvery mimo oblasti vývozných úverov (ako je poistenie investícií). Rovnako je potrebné poznamenať, že v prípade niektorých členských štátov vykonáva funkciu agentúry pre vývozné úvery poisťovňa fungujúca na základe verejného mandátu. Riadenie verejných programov v oblasti vývozných úverov je v takýchto prípadoch prísne oddelené od činností súkromného sektora (tie sú, samozrejme, vyňaté z tohto preskúmania).

Komisia vzala na vedomie uznesenie prijaté Európskym parlamentom 2. júla 2013 týkajúce sa prvého podávania správ na základe nariadenia (EÚ) č. 1233/2011[3] a členské štáty upozorňuje osobitne na odporúčania uvedené v tomto uznesení – ako je odporúčanie, aby pracovná skupina Rady pre vývozné úvery a Komisia viedli konzultácie s Európskou službou pre vonkajšiu činnosť o ďalšom vývoji metodiky podávania správ.

2. Výročné správy o činnosti doručené za kalendárny rok 2016:

Výročné správy o činnosti doručili tieto členské štáty: Belgicko, Bulharsko, Česká republika, Dánsko, Fínsko, Francúzsko, Holandsko, Chorvátsko, Luxembursko, Maďarsko, Nemecko, Poľsko, Portugalsko, Rakúsko, Rumunsko, Slovenská republika, Slovinsko, Spojené kráľovstvo, Španielsko, Švédsko a Taliansko.

Ostatných sedem členských štátov – Cyprus, Estónsko, Grécko, Írsko, Litva, Lotyšsko a Malta – nemalo počas vykazovaného roka aktívne programy pre vývozné úvery v zmysle nariadenia (EÚ) č. 1233/2011.

---

1 Ú. v. EÚ L 326, 8.12.2011, s. 45.

2 Na tieto transakcie sa vzťahuje oznámenie Komisie členským štátom o uplatňovaní článkov 107 a108 Zmluvy o fungovaní EÚ na krátkodobé poistenie vývozných úverov.

3 Uznesenie Európskeho parlamentu z 2. júla 2013 o prvej výročnej správe Komisie Európskemu parlamentu o činnostiach agentúr členských štátov pre vývozné úvery [2012/2320 (INI)].

3. Analýza výročných správ o činnosti:

a) Všeobecné a finančné informácie:

V platnom regulačnom rámci [nariadenie (EÚ) č. 1233/2011] sa stanovujú všeobecné pravidlá pre vývozné úverové transakcie a programy pre vývozné úvery. Hoci väčšina európskych vlád založila agentúry pre vývozné úvery, rozsah pôsobnosti a typ stanovených programov pre vývozné úvery, ako aj organizačná štruktúra agentúr sa medzi členskými štátmi líšia.

V niektorých členských štátoch je agentúrou pre vývozné úvery vládny úrad alebo agentúra. V iných členských štátoch túto funkciu vykonáva poisťovňa v rámci verejného mandátu a pod štátnym dohľadom. Nie je nezvyčajné, že členské štáty ponúkajúce rôzne kategórie podpory vývozných úverov majú viac ako jednu agentúru pre vývozné úvery (napr. jedna agentúra poskytujúca štátnu podporu vo forme záruky alebo poistenia typu „čisté krytie“ a druhá poskytujúca podporu úrokovej sadzby). V roku 2016 vykonávalo 21 členských štátov EÚ programy pre vývozné úvery v zmysle nariadenia (EÚ) č. 1233/2011. Tieto programy riadilo spolu 29 rôznych agentúr a útvarov štátnej správy.

Vo všeobecnosti členské štáty v uplynulých rokoch rozšírili svoj súbor nástrojov programov pre vývozné úvery. Pokiaľ ide o druhy podpory vývozných úverov, ktoré ponúkajú európske agentúry pre vývozné úvery, najbežnejšou formou je aj naďalej „čisté krytie“ (t. j. predmetnú vývoznú transakciu financuje komerčná banka, ktorej poskytuje agentúra pre vývozné úvery záruku alebo krytie typu poistenie). Všetkých 21 členských štátov, ktoré počas vykazovaného obdobia poskytli vývozné úvery v zmysle nariadenia (EÚ) č. 1233/2011, ponúkalo tento druh podpory. Pätnásť členských štátov ponúka aj ďalšie formy podpory, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (EÚ) č. 1233/2011 a dohoda OECD o štátom podporovaných vývozných úveroch[4], ako je priame úverovanie alebo financovanie (pri ktorom financovanie poskytuje priamo agentúra pre vývozné úvery, a nie komerčná banka)[5], refinancovanie[6] alebo systémy podpory úrokovej sadzby[7]. V niekoľkých výročných správach o činnosti je výslovne uvedené aj projektové financovanie[8], viazaná pomoc[9] a/alebo financovanie pre malé a stredné podniky (MSP)[10].

V uplynulých rokoch sa dosiahol vyšší stupeň súladu, keďže dohoda OECD o štátom podporovaných vývozných úveroch sa vzťahuje na široký rad otázok. V každom prípade však treba mať na pamäti tieto rozdiely, lebo sťažujú plnohodnotné porovnanie, ktoré by poskytlo úplný obraz. Po prvé, členské štáty majú – v rámci všeobecných typov vývozných úverov uvedených v predchádzajúcom odseku – veľmi rôznorodé programy pre vývozné úvery. Navyše, zatiaľ čo viaceré agentúry pre vývozné úvery môžu mať rovnaký konkrétny produkt, podmienky s ním spojené nemusia byť rovnaké. Po druhé, vplyv programu pre vývozné úvery závisí, samozrejme, aj od charakteristík národného hospodárstva a od kapacity súkromného finančného sektora.

---

4 Dohoda OECD o štátom podporovaných vývozných úveroch tvorí prílohu k uvedenému nariadeniu.

5 Belgicko, Česká republika, Dánsko, Maďarsko, Poľsko, Slovensko, Spojené kráľovstvo, Španielsko a Taliansko.

6 Maďarsko, Slovenská republika a Švédsko.

7 Fínsko, Francúzsko, Poľsko a Španielsko.

8 Dánsko, Holandsko, Nemecko a Taliansko.

9 Dánsko, Maďarsko, Poľsko, Rakúsko a Španielsko.

10 Bulharsko, Dánsko a Rumunsko.

So zreteľom na tieto výhrady poskytuje v tabuľke nižšie súhrnná nominálna expozícia voči riziku k 31. decembru 2016 aspoň základné informácie o rozsahu najväčších systémov vývozných úverov typu „čisté krytie“[11].

Štátna podpora vo forme „čistého krytia“ v roku 2016 (v miliardách EUR) **Najvyššie úrovne v EÚ podľa súhrnnej nominálnej expozície voči riziku**	
Nemecko	89,7
Francúzsko	68,7
Švédsko	35,7
Taliansko	26,1
Holandsko	23,9

Ako už bolo uvedené, európske agentúry pre vývozné úvery pôsobia v širokom okruhu oblastí, na ktoré sa nevzťahuje povinnosť podávať správy podľa nariadenia (EÚ) č. 1233/2011. Toto nariadenie sa vzťahuje v zásade na strednodobé a dlhodobé činnosti v oblasti vývozných úverov (podľa vymedzení v dohode OECD o štátom podporovaných vývozných úveroch). Mnoho európskych agentúr pre vývozné úvery však ponúka aj produkty, ako sú krátkodobé vývozné úvery, akreditívy, záruky týkajúce sa výrobného rizika alebo investičné poistné produkty. Ďalej treba poznamenať, že niektoré členské štáty vyvíjajú špecifické produkty vývozných úverov pre jednotlivé odvetvia (napríklad) pre výrobu a lietadiel a stavbu lodí. Je užitočné mať pri posudzovaní širšej hospodárskej úlohy agentúr pre vývozné úvery na pamäti túto skutočnosť.

Podrobné informácie možno nájsť v oddieloch II a IV vzoru pre podávanie správ používaného pre výročné správy o činnosti, ako aj vo všeobecných výročných správach, na ktoré niekoľko členských štátov výslovne odkazuje.

Výročné správy o činnosti poskytujú celkovo náležité finančné informácie týkajúce sa programov pre vývozné úvery v roku 2016. Je však potrebné zdôrazniť, že podľa nariadenia (EÚ) č. 1233/2011 sa toto podávanie správ vykonáva v súlade s vnútroštátnym legislatívnym rámcom príslušného členského štátu. Výsledkom sú určité rozdiely v prezentácii údajov. Z uvedeného vyplýva, že Komisia nemá žiadne konkrétne pripomienky k finančným aspektom výročných správ o činnosti[12].

b) Zohľadnenie „rizík v oblasti životného prostredia, s ktorými môžu byť spojené ďalšie významné riziká“:

Podľa odseku 2 prílohy I k nariadeniu (EÚ) č. 1233/2011 členské štáty vo výročnej správe o činnosti „*uvedú, ako sa riziká v oblasti životného prostredia, s ktorými môžu byť spojené*

[11] Upozorňujeme, že Spojené kráľovstvo uviedlo aj súhrnnú nominálnu expozíciu voči riziku vo výške 23,4 miliardy GBP k 31. marcu 2017.

[12] Podľa bodu 1 prílohy I nemá súčasný postup podávania správ žiadny vplyv na právomoci inštitúcií členských štátov, ktoré vykonávajú dohľad nad vnútroštátnymi programami pre vývozné úvery.

ďalšie významné riziká, zohľadňujú v činnosti exportno-úverových agentúr v oblasti štátom podporovaných vývozných úverov".

Environmentálne riziká priťahujú čoraz väčšiu pozornosť členských štátov a zohrávajú dôležitú úlohu pri určovaní, či sa podpora vývozných úverov poskytne alebo nie. Členské štáty preto vyvinuli vnútorné procesy na hodnotenie predmetných rizík. Keď sa príslušné riziká posúdia ako neprijateľné alebo neprimerané, neposkytne sa žiadne krytie. Keď sa riziká posúdia ako prijateľné, podpora vývozných úverov je zvyčajne podmienená a závisí od zmierňovacích opatrení a dodržiavania určitých noriem. V správach za rok 2016 sa čoraz viac zdôrazňuje monitorovanie dodržiavania týchto podmienok[13]. Preukazuje sa aj zbližovanie v praxi, napríklad uplatňovaním rôznych postupov posudzovania v závislosti od kategorizácii transakcie, ako jasne opisujú niektoré členské štáty[14].

Pokiaľ ide o členské štáty s viacerými agentúrami pre vývozné úvery, členské štáty vyvíjajú spoluprácu a koordináciu medzi agentúrami s cieľom hodnotiť environmentálne riziká. Ak sú do transakcie zapojené viaceré agentúry, napríklad keď transakcia dostane nielen záruku za vývozný úver, ale aj podporu úrokovej sadzby, zvyčajne sa jasne určí jedna agentúra na zabezpečenie toho, aby transakcia spĺňala požiadavky odporúčania OECD o náležitej starostlivosti v oblasti životného prostredia a sociálnej politiky. Príklady takejto spolupráce medzi agentúrami zahŕňajú Taliansko a Českú republiku.

V odseku 2 prílohy I sa uvádzajú environmentálne riziká aj „ďalšie významné riziká", ktoré členské štáty vykladajú zoširoka. Viaceré členské štáty výslovne odkazujú aj na sociálne vplyvy[15], ako sú ľudské práva[16]. Tieto riziká môžu posudzovať externí nezávislí experti alebo čoraz častejšie špecializovaní odborníci v rámci každej agentúry pre vývozné úvery.

Mnoho členských štátov odkazuje na postupy zahrnuté v odporúčaní OECD o spoločných prístupoch týkajúcich sa štátom podporovaných vývozných úverov a o náležitej starostlivosti v oblasti životného prostredia a sociálnej politiky (ďalej len „spoločné prístupy"), ktoré si získali prijatie a normatívnu silu aj mimo členskej základne OECD. Napríklad Bulharsko uplatňuje odporúčanie OECD o úplatkárstve. Hoci nevykonalo odporúčanie OECD o spoločných prístupoch k životnému prostrediu ani o aspektoch súvisiacich s ľudskými právami, zostáva „otvorené" začleneniu týchto odporúčaní. Určité členské štáty uplatňujú spoločné prístupy aj nad rámec odporúčaného rozsahu, aby lepšie kontrolovali ešte väčšiu škálu transakcií.[17]

Nedávno však mnohé členské štáty začali skúmať ďalšie možnosti nad rámec spoločných prístupov a začali využívať ďalšie medzinárodné normy okrem spoločných prístupov, ako sú napríklad ochranná politika Svetovej banky[18], hlavné zásady Organizácie Spojených národov (OSN) v oblasti podnikania a ľudských práv[19] a Deklarácia Medzinárodnej organizácie práce (MOP) o základných zásadách a právach pri práci[20], rovníkové zásady[21] a medzinárodné

13 Napr. Belgicko, Rumunsko, Taliansko.
14 Napr. Belgicko, Dánsko, Nemecko, Slovenská republika a Španielsko.
15 Belgicko, Česká republika, Fínsko, Francúzsko, Holandsko, Nemecko, Rakúsko, Slovenská republika a Švédsko.
16 Nemecko, Rakúsko a Švédsko.
17 Holandsko, Nemecko a Španielsko.
18 Slovenská republika.
19 Fínsko a Holandsko.
20 Holandsko.
21 Spojené kráľovstvo.

environmentálne a sociálne normy pre finančné korporácie[22]. Ďalším novým trendom je začleňovanie iniciatív v oblasti zmeny klímy do tohto kontextu, a to vrátane odkazu na Rámcový dohovor Organizácie Spojených národov o zmene klímy[23]. Napokon, určité členské štáty uvádzali aj svoj pretrvávajúci záväzok zlepšovať a vyvíjať existujúce disciplíny. Napríklad Fínsko uviedlo svoju účasť v pracovných skupinách medzi agentúrami pre vývozné úvery a aj širšiu medzinárodnú spoluprácu, pričom túto širšiu medzinárodnú spoluprácu uviedlo aj Spojené kráľovstvo. Holandsko napríklad vyvíja vlastné nástroje náležitej starostlivosti na skúmanie vplyvov transakcií na ľudské práva. Niektoré členské štáty podali správy o zmenách, ktoré vykonali vo svojich politikách v roku 2016, čím preukázali nepretržité vnútorné posudzovanie a skúmanie.

Všeobecne teda členské štáty environmentálne a súvisiace riziká interpretovali zoširoka. Transakcie sa posudzujú nielen so zreteľom na environmentálne aspekty ale aj na mnohé ďalšie. Členské štáty preukázali nielen začlenenie spoločných prístupov do svojich politík pre vývozné úvery, ale v čoraz väčšej miere aj ďalších medzinárodných noriem, a preukázali odhodlanie ďalej pokračovať v tomto vývoji. Samotné spoločné prístupy boli revidované v roku 2016 na základe úspešnej medzinárodnej spolupráce mnohých členských štátov na opätovné posilnenie odporúčaní.

c) Ďalšie informácie uvedené vo výročných správach o činnosti

Okrem informácií už uvedených v oddieloch 3 písm. a) a b) z 21 výročných správ o činnosti vyplýva aj to, že členské štáty uplatňujú politiky v oblasti vývozných úverov, ktoré sa všeobecnejšie týkajú životného prostredia, boja proti úplatkárstvu a udržateľných postupov poskytovania úverov pre krajiny s nízkymi príjmami. Tri príslušné odporúčania OECD[24] zohrávajú v tejto súvislosti významnú, ale nie výlučnú úlohu. Aj členské štáty, ktoré nie sú členmi OECD, uplatňujú tieto nástroje alebo ich v zásade hodlajú uplatňovať. Viaceré členské štáty uvádzajú najmä, že „spoločné prístupy“ uplatňujú nad rámec ich rozsahu pôsobnosti vymedzenej zo strany OECD[25]. Politiky členských štátov ďalej vychádzajú z medzinárodných noriem, ako sú hlavné zásady Organizácie Spojených národov (OSN) v oblasti podnikania a ľudských práv[26] a širšie *acquis* Únie, napríklad vrátane nariadenia o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti[27]. Časté odkazy na „ciele“, „normy“ a „usmernenia“ EÚ preukazujú, že sa zohľadňujú právne záväzné aj nezáväzné nástroje (*soft law* a *hard law*) a že duch práva je rovnako dôležitý ako litera práva.

Členské štáty navyše čoraz častejšie uvádzajú ďalšie politické ciele či aspekty, ktoré dopĺňajú ciele stanovené v spoločných prístupoch. Príklady zahŕňajú rod,[28] sociálnu udržateľnosť[29]

22 Holandsko a Slovenská republika.

23 Napr. Belgicko a Nemecko.

24 1. Odporúčanie OECD o spoločných prístupoch týkajúcich sa štátom podporovaných vývozných úverov a o náležitej starostlivosti v oblasti životného prostredia a sociálnej politiky (tzv. „spoločné prístupy“). 2. Odporúčania OECD o úplatkárstve a štátom podporovaných vývozných úveroch. 3. Zásady a usmernenia na podporu udržateľných postupov úverovania pri poskytovaní štátnych vývozných úverov pre krajiny s nízkymi príjmami.

25 Francúzsko, Holandsko, Nemecko, Slovenská republika, Švédsko a Taliansko.

26 Dánsko, Holandsko, Poľsko a Švédsko.

27 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012.

28 Spojené kráľovstvo.

29 Rumunsko, Slovenská republika, Španielsko.

a zabránenie daňovým únikom[30]. Príslušné agentúry pre vývozné úvery v niekoľkých prípadoch vytvorili príslušné nástroje samy. Príkladom je politika sociálnej zodpovednosti podnikov[31], ktorá zvyčajne zahŕňa nielen interné úsilie ale aj intenzívny dialóg s klientmi agentúr pre vývozné úvery[32].

Pokiaľ ide o ochranu životného prostredia, medzi nové trendy patrí dôraz na udržateľnosť[33] a znižovanie emisií[34]. Podobne ako pri predchádzajúcom podávaní správ, mnohé členské štáty zdôrazňujú osobitný význam ľudských práv. Prakticky do všetkých správ o činnosti sa naďalej premieta podpora pre rozvoj rozmeru ľudských práv v rámci nových spoločných prístupov. V niektorých prípadoch sa táto téma priamo spája so zamestnaneckými právami[35].

Politiky členských štátov týkajúce sa agentúr pre vývozné úvery majú vo všeobecnosti tendenciu zbližovať sa. Príkladom toho sú opatrenia na boj proti úplatkárstvu. Mnohé členské štáty vyžadujú od zúčastnených strán podpísané vyhlásenie o boji proti úplatkárstvu a výslovne uvádzajú, že krytie je v prípade zistenia úplatkárstva zrušené. Napríklad v Portugalsku záruky organizácie COSEC neplatia v prípade, že sa objaví dôkaz o úplatkárstve. Narastajúci počet členských štátov uvádza aj význam monitorovania[36] a aktívne povzbudzuje banky a vývozcov, aby sami vyvíjali opatrenia na boj proti úplatkárstvu[37].

Mnohé členské štáty okrem dodržiavania spoločných prístupov vyvinuli vlastné špecifické nástroje na boj proti úplatkárstvu a korupcii, napríklad chartu etiky[38] alebo opatrenia v oblasti oznamovania protispoločenskej činnosti[39]. Opatrenia na boj proti praniu špinavých peňazí sa okrem toho čoraz častejšie uvádzajú ako priorita[40], a to spoločne so zabránením financovaniu terorizmu[41].

Zbližovanie podobne dokazuje dôkladné dodržiavanie požiadaviek Svetovej banky a Medzinárodného menového fondu, ktoré mnohé členské štáty uvádzali v súvislosti s postupmi poskytovania úverov pre krajiny s nízkymi príjmami.

Členské štáty takisto dôsledne zabezpečujú, aby agentúry pre vývozné úvery pôsobili čo najtransparentnejšie a pritom dodržiavali dôvernosť, ktorá môže byť potrebná pre obchodné transakcie. Určité členské štáty venovali tejto otázke vo výročných správach o činnosti za rok 2016 osobitnú pozornosť[42].

Je teda jasné, že spoločné prístupy OECD sú plne začlenené do politík členských štátov pre vývozné úvery. Navyše, ako dokazujú rôzne uvedené faktory, spoločné prístupy sa čoraz častejšie stávajú *minimálnou* normou. Členské štáty v mnohých oblastiach uplatňujú vlastné doplňujúce opatrenia na zabezpečenie toho, aby bola podpora vývozných úverov dostupná len pre transakcie, ktoré spĺňajú striktný súbor noriem siahajúcich od environmentálnych noriem po sociálne.

---

30 Švédsko.
31 Belgicko, Dánsko, Holandsko, Slovenská republika, Švédsko a Taliansko.
32 Napr. Belgicko
33 Česká republika, Poľsko, Rumunsko a Španielsko.
34 Belgicko a Dánsko.
35 Dánsko a Švédsko
36 pojené kráľovstvo a Taliansko.
37 Belgicko, Dánsko, Nemecko a Poľsko.
38 Luxembursko.
39 Slovenská republika.
40 Bulharsko, Rumunsko, Slovenská republika a Švédsko.
41 Bulharsko, Rumunsko a Švédsko.
42 Belgicko, Bulharsko, Dánsko, Francúzsko, Poľsko a Rakúsko.

d) Plnenie cieľov a záväzkov Únie zo strany agentúr pre vývozné úvery:

Na posilnenie transparentnosti na úrovni EÚ členské štáty predložia Komisii výročnú správu o činnosti, v ktorej v súlade s vnútroštátnym legislatívnym rámcom oznámia určité finančné a prevádzkové informácie o svojich činnostiach v oblasti vývozných úverov, a to vrátane informácií o spôsobe riešenia environmentálnych rizík.

Podľa odseku 3 prílohy I „*Na základe týchto informácií vypracuje Komisia pre Európsky parlament výročnú správu, v ktorej zhodnotí plnenie cieľov a záväzkov Únie exportno-úverovými agentúrami*".

V Zmluve o Európskej únii (Zmluva o EÚ) sa v článku 3 vymenúvajú všeobecné ciele Únie a v článku 21 ciele a zásady vonkajšej činnosti Únie.

Pokiaľ ide o spoločnú obchodnú politiku EÚ, zásady a ciele vonkajšej činnosti Únie sú uvedené v článku 206 a v článku 207 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Európska komisia na základe poskytnutých informácií berie na vedomie, že členské štáty s činnosťami v oblasti vývozných úverov v zmysle nariadenia (EÚ) č. 1233/2011 majú zavedené politiky umožňujúce riadenie ich programov v oblasti vývozných úverov, ktoré sú v súlade s cieľmi EÚ. Konkrétne politické odporúčania pre oblasť vývozných úverov vypracované v OECD – jedinej medzinárodnej organizácii, ktorá doposiaľ vypracovala špecializované pravidlá pre túto oblasť politiky – sa bežne využívajú, činnosti členských štátov však presahujú ich rámec.

Ako bolo uvedené v predchádzajúcich výročných správach, v reakcii na odporúčanie obsiahnuté v uvedenom uznesení Európskeho parlamentu z júla 2013 týkajúce sa usmernení pre budúce podávanie správ Komisia vydala odporúčanie, aby sa pri ďalšom vývoji politík využívala najmä práca medzinárodných monitorovacích inštitúcií (vrátane OSN). V správach členských štátov sa už takéto medzinárodné nástroje v rôznej miere využívajú ako odkazy a Komisia podnecuje k vyvíjaniu ďalšieho úsilia v tomto smere. Zásadný význam bude mať aj ďalší dialóg s Európskou službou pre vonkajšiu činnosť, pokiaľ ide o politiky v oblasti ľudských práv.

Európsky parlament vyzval Komisiu, aby vypracovala stanovisko k tomu, či členské štáty plnia ciele a záväzky Únie; Európska komisia v súlade s prílohou I pripravila svoju výročnú správu na základe výročných správ o činnosti predložených členskými štátmi a so zreteľom na informácie uvedené v týchto správach sa domnieva, že agentúry pre vývozné úvery sú v súlade s článkami 3 a 21 ZEÚ. Samozrejme, európske inštitúcie si môžu spoločne stanoviť ambicióznejšie politické ciele. Komisia je pripravená sprostredkovať a podporovať medziinštitucionálny dialóg v tejto oblasti, ale medzitým musí vykonať svoje hodnotenie v súlade s bodom 3 prílohy I.

Pokiaľ ide o dodržiavanie medzinárodných záväzkov a záväzkov podľa práva EÚ v oblasti hospodárskej súťaže, počas vykazovaného obdobia nedošlo k sporom na úrovni WTO, ktoré by sa týkali európskych programov pre vývozné úvery. Európskej komisii neboli v roku 2016 doručené žiadne sťažnosti týkajúce sa možných porušení právnych predpisov EÚ, do ktorých by boli zapojené agentúry pre vývozné úvery.